

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2000

N:o 363—374

SISÄLLYS

N:o		Sivu
363	Laki Pohjoismaiden projektivientirahastosta	931
364	Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta	933
365	Laki naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	936
366	Laki taiteen edistämisen järjestelystä annetun lain muuttamisesta	937
367	Laki taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain muuttamisesta ...	938
368	Laki eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain muuttamisesta	939
369	Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta ...	940
369	Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta (Saamenkielinen käännös)	944
370	Valtioneuvoston asetus tavaramerkkiasetuksen muuttamisesta	948
371	Opetusministeriön asetus opintotuen asumislisän määrästä maissa, joissa vuokrataso on alhainen	950
372	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Euroopan yhteisön kokonaan rahoittaman siementen tuotantotuen horisontaaliedoista	951
373	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vakiintuneen eläinmäärän käytöstä broileritiloilla	953
374	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta lisätoimenpiteistä mäntyankeraisen leviämisen estämiseksi tietyistä maista maahantuotavan havupuupakkausmateriaalin välityksellä	954

N:o 363

Laki

Pohjoismaiden projektivientirahastosta

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Pohjoismaiden projektivientirahastosta säädetään tässä laissa.

2 §
Rahasto on julkinen oikeushenkilö ja sillä on täysi oikeustoimikelpoisuus.
Rahaston kotipaikka on Helsinki.

3 §
Rahaston tarkoituksena on edistää pohjoismaisten yritysten kansainvälistä kilpailukykyä myöntämällä rahoitustukea Euroopan unionin ja Euroopan vapaakauppaliiton ul-

kopuolella toteutettavien projektivienti- ja kansainvälistymishankkeiden valmisteluihin.

4 §
Rahasto tekee riskilainaa koskevat päätöksensä sen mukaan kuin Pohjoismaiden ministerineuvoston rahastolle vahvistamissa säännöissä määrätään. Varat rahaston perustoimintaa varten asettaa Pohjoismaiden ministerineuvosto rahaston käyttöön. Rahasto voi myös vastaanottaa varoja muilta toimeksiantajilta.

5 §
Rahaston hallituksen muodostavat Pohjois-

HE 182/1999
UaVM 1/2000
EV 28/2000

maiden ministerineuvoston enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan määräämät edustajat Tanskasta, Suomesta, Islannista, Norjasta ja Ruotsista, yksi kustakin maasta.

Jokaiselle edustajalle määrätään samalla yksi henkilökohtainen varajäsen samasta maasta.

Hallituksen työskentelystä on muutoin voimassa, mitä Pohjoismaiden ministerineuvoston rahastolle vahvistamissa säännöissä määrätään.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Rahaston hallintoa johtaa Pohjoismaiden ministerineuvoston nimittämä toimitusjohtaja.

6 §

Tämä laki tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tällä lailla kumotaan Pohjoismaiden projektivientirahastosta 24 päivänä kesäkuuta 1982 annettu laki (470/1982).

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkomaankauppaministeri *Kimmo Sasi*

N:o 364

Laki**asevelvollisuuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä syyskuuta 1950 annetun asevelvollisuuslain (452/1950) 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 momentti, 9 ja 12 §, 16 §:n 1 momentti, 28, 31, 42 d, 42 e, 51 ja 52 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 1 momentti ja 12 § laissa 1260/1992, 16 §:n 1 momentti ja 31 § laissa 19/1998, 28 § laissa 1050/1986, 42 d ja 42 e § laissa 1728/1991 ja 52 § osaksi laissa 402/1974, sekä

lisätään lakiin uusi 8 a luku sekä uusi 41 a, 42 f, 50 d ja 51 a § seuraavasti:

7 §

Reserviin kuuluva asevelvollinen voidaan kutsua kertausharjoituksiin, miehistöön kuuluva yhteensä 40 päivän, miehistön erityistaitoa vaativiin ja miehistön vaativimpiin erityistehtäviin koulutettu 75 päivän sekä aliupseeriksi, opistoupseeriksi ja upseeriksi koulutettu 100 päivän ajaksi.

8 §

Asevelvollinen, joka tämän lain mukaan laskettavan palvelusaikansa päättyessä palvelee Suomen alueen ulkopuolella, kotiutetaan hänen palattuaan takaisin Suomen alueelle. Ylimääräisesti palvellut päivät luetaan hyväksi kertausharjoituksena.

9 §

Asevelvollinen, joka ei ole vakinaisessa palveluksessa eikä kuulu reserviin, kuuluu nostoväkeen sen vuoden alusta, jona hän täyttää 18 vuotta, sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta.

Nostoväessä ovat yhtenä ikäluokkana ne asevelvolliset, jotka ovat syntyneet samana vuonna.

12 §

Asevelvollinen voidaan palveluskelpoisuuden määrittämistä varten määrätä lääkärin tai muun terveydenhuollon ammattihenkilön

tarkastukseen ja tutkimukseen hänen terveydentilansa toteamiseksi.

Jos asevelvollisella kutsunnassa tai muuten suoritettussa tarkastuksessa havaitaan sellainen vaikea ruumiinvika, parantumaton sairaus tai kehitysvammaisuus, että häntä ei voida käyttää palvelukseen, hänet vapautetaan kokonaan asevelvollisuuden suorittamisesta.

Tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitettun tarkastuksen ja tutkimuksen toimitamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

16 §

Aseellisessa palveluksessa olevalla on oikeus 5 §:ssä säädetyn varusmiespalvelusajan pituuden mukaisesti määräytyvään 6, 12 tai 18 päivän henkilökohtaiseen lomaan ja aseettomassa palveluksessa olevalla 16 päivän henkilökohtaiseen lomaan, joka myönnetään ilman erikseen esitettävää syytä, sekä lisäksi oman lapsen syntymän yhteydessä pidettävään 6 päivän isyysvapaaseen. Jos asevelvollinen on palvelusaikanaan erityisesti kunnostautunut, hänelle voidaan, jos olosuhteet sen sallivat, antaa kuntoisuusloma yhteensä enintään 30 päivää.

28 §

Vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen on, siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään, valintansa

mukaan joko vannottava sotilasvala tai annettava sotilasvakuutus. Asevelvollinen, joka ei kuulu mihinkään uskontokuntaan, antaa kuitenkin vakuutuksen.

31 §

Jos asevelvollinen haluaa astua vapaaehtoisena varusmiespalvelukseen 18-vuotiaana, hänen on toimitettava sitä koskeva kirjallinen hakemuksensa asianomaisen sotilasläänin esikunnalle hyvissä ajoin ennen kyseisen vuoden palvelukseenastumisajankohtaa.

8 a luku

Asevelvollisten valvonta

38 a §

Valvonnalla tarkoitetaan tässä laissa asevelvollisen ja valvontaviranomaisen vuorovaikutusta asevelvollisuutta koskevissa asioissa sekä asevelvollisen asuinpaikkaa, yhteystietoja ja palveluskelpoisuutta koskevien asevelvollisrekisterin tietojen pitämistä ajan tasalla.

38 b §

Valvonnanalaisia ovat reserviin, nostoväkeen ja vakinaiseen väkeen kuuluvat.

Asevelvollinen on valvonnanalainen sillä valvonta-alueella, jolla hänellä on kotikuntalaisa (201/1994) tarkoitettu kotikunta tai väestökirjanpitokunta.

38 c §

Asevelvollisten valvonnasta huolehtii sotilasläänin esikunta ja sen alaisena aluevalvojana poliisiviranomainen sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Joukko-osasto huolehtii palvelukseen olevien asevelvollisten valvonnasta.

Aluevalvojan valvonta-alueena on kihlakunta, jollei valtioneuvoston asetuksella toisin säädetä.

Ulkomailla asuvan valvonnanalaisen valvonnasta huolehtii lähin Suomen suurlähetystö, lähetystö tai lähetetyn pääkonsulin, konsulin tai varakonsulin virasto.

38 d §

Valvonnanalaisen tulee huolehtia siitä, että hänen asuinpaikkansa, osoitteensa ja muut yhteystietonsa sekä palveluskelpoisuuteensa vaikuttavat seikat ovat 38 c §:ssä tarkoitettujen viranomaisen tiedossa.

Valvonnanalaisen on annettava 1 momen-

tissa tarkoitettut tiedot valvontaviranomaiselle tämän niitä tiedustellessa sekä vastattava valvontaviranomaisen tekemään kirjalliseen kyselyyn 14 päivän kuluessa päivästä, jona hän on saanut kyselystä tiedon.

Tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitettujen kirjallisten kyselyjen tekemisestä ja tietojen antamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

38 e §

Asevelvollisten valvonnasta sekä asevelvollisten 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta liikekannallepanon sattuessa säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

41 a §

Asevelvollinen, joka tahallaan jättää vastaamatta 38 d §:n 2 momentissa tarkoitettuun tiedusteluun, tuomitaan, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *valvontamääräysten rikkomisesta* sakkoon.

9 a luku

Asevelvollisrekisteri

42 d §

Asevelvollisrekisteriin sisältyvien tietojen salassa pitämisestä on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Salassa tulee pitää myös asevelvollisrekisteriin merkityn henkilön tunnistetiedot, joiksi katsotaan henkilön nimi, henkilötunnus, sotilasarvo, osoite- ja muut yhteystiedot sekä kotikunta ja siellä oleva asuinpaikka.

42 e §

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja tämän lain 42 d §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tietoja asevelvollisrekisteristä voidaan luovuttaa:

- 1) rekisteröidylle itselleen;
- 2) asianosaiselle viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:ssä säädetyn perustein;
- 3) puolustusministeriölle, sotilasviranomaiselle ja rajavartiolaitosviranomaiselle asevelvollisuuden toimeenpanoa sekä henkilöstön palvelukseen ottamista ja henkilöstösuunnittelua varten;

4) työministeriölle siviilipalveluksen toimeenpanoa varten;

5) aluevalvojalle asevelvollisten valvontaa varten;

6) muulle viranomaiselle lain nojalla; sekä

7) rekisteröidyn nimenomaisella suostumuksella myös muulle kuin 2—6 kohdassa tarkoitettulle.

Sen estämättä, mitä 42 d §:ssä säädetään asevelvollisrekisteriin merkittyjen tunnistetietojen salassa pitämisestä, pääesikunnalla on oikeus päättää tunnistetietojen luovuttamisesta vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta sekä yksittäistapauksessa myös muuta hyväksyttävää tarkoitusta varten.

Myönnettäessä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 28 §:ssä tarkoitettu lupa salassa pidettävien tietojen saamiseen lupaan on liitettävä maanpuolustuksen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset.

42 f §

Henkilöä koskeva tieto poistetaan asevelvollisrekisteristä viimeistään vuoden kuluttua siitä, kun henkilö ei enää kuulu reserviin eikä nostoväkeen.

Rekisteristä poistettujen tietojen säilyttämisestä määrätään erikseen arkistolain (831/1994) nojalla.

50 d §

Palveluksessa olevan asevelvollisen ulkoasun on täytettävä sotilaallisesta yhdenmukaisuudesta ja palvelusturvallisuudesta johduttavat vaatimukset.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Puolustusvoimain komentaja antaa tarkempia määräyksiä sotilaan ulkoasusta.

Sotilaspuvuista säädetään erikseen.

51 §

Puolustusministeriö määrää matkakustannusten, päivärahojen ja palkkioiden maksamisesta 21 §:n 2 momentissa ja 37 a §:ssä tarkoitetuille henkilöille sekä kutsuntojen toimittamisesta aiheutuvien muiden kustannusten maksamisesta valtion varoista.

Pääesikunta määrää palkkion maksamisesta aluevalvojalle.

51 a §

Asevelvollisten opetuskieli on suomi tai ruotsi. Suomen- tai ruotsinkielisellä asevelvollisella on, ellei hän muuta tahdo, oikeus tulla määrättyksi joukko-osastoon, jonka opetuskieli on hänen äidinkieltensä.

Puolustusvoimien komentokielestä säädetään kielilaissa (148/1922).

52 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2000.

Alle 18-vuotias asevelvollinen, joka tämän lain voimaan tullessa palvelee vapaaehtoisena tai jolle ennen lain voimaantuloa on annettu määräys astua palvelukseen vapaaehtoisena, palvelee saamansa määrärauksen mukaisesti.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 365

Laki**naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta 17 päivänä helmikuuta 1995 annetun lain (194/1995) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Nainen voidaan hakemuksesta ottaa varusmiespalvelusta vastaavaan vapaaehtoiseen asepalvelukseen (*asepalvelus*) siten kuin tässä laissa säädetään, jos hän palvelukseen astuessaan on:

- 1) Suomen kansalainen;
- 2) täyttänyt 18 mutta ei 30 vuotta; sekä
- 3) terveydeltään ja muilta henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan asepalvelukseen sopiva.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2000.

Tämän lain voimaan tullessa asepalveluksessa olevaan tai ennen lain voimaantuloa asepalvelukseen määrättyyn naiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta säännöstä palvelukseenastumisistä.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 366

Laki**taiteen edistämisen järjestelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taiteen edistämisen järjestelystä 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetun lain (328/1967) 1 §:n 1 ja 2 momentti ja 4 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 712/1991, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa ja laissa 635/1997, uusi 4 momentti ja lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

1 §

Suomen taiteen edistämistä varten on seuraavat valtion taidetoimikunnat: valtion elokuvataidetoimikunta, valtion kirjallisuustoimikunta, valtion kuvataidetoimikunta, valtion muotoilutoimikunta, valtion näyttämötaidetoimikunta, valtion rakennustaidetoimikunta, valtion säveltaidetoimikunta, valtion tanssitaidetoimikunta ja valtion valokuva-
 taidetoimikunta.

Valtion taidetoimikuntien yhteiselimenä on taiteen keskustoimikunta. Taiteen keskustoimikunnalla ja valtion taidetoimikunnilla on hallintotoimisto, joka on taiteen keskustoimikunnan alainen. Lisäksi keskustoimikunta voi asettaa jaostoja.

Lisäksi keskustoimikunnan yhteydessä on apurahojen ja avustusten jakamista varten lautakunta, josta säädetään eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetussa laissa (236/1961).

4 §

Taiteen keskustoimikunnan muodostavat valtion taidetoimikuntien puheenjohtajat ja valtioneuvoston määräämät kuusi muuta jäsentä. Keskustoimikunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää valtioneuvosto.

5 a §

Taiteen keskustoimikunnan ja valtion taidetoimikunnan päätökseen, joka koskee palkinnon, apurahan tai avustuksen myöntämistä, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2000.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla asetettu taiteen keskustoimikunta jatkaa toimikautensa loppuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 367

Laki**taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista 28 päivänä marraskuuta 1969 annetun lain (734/1969) 3 §:n 1 momentti ja 3 a §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 143/1995, sekä
lisätään lakiin uusi 4 b § seuraavasti:

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain määräraha, josta jaetaan taiteenharjoittajien työskentelyn ja opintojen tukemiseksi eri taiteen aloilla 395 apurahavuotta vastaava määrä sekä vuodesta 2001 lukien 445 apurahavuotta vastaava määrä ja vuodesta 2006 lukien 495 apurahavuotta vastaava määrä valtion taiteilija-apurahoina. Apurahakausi voi olla vähintään kuusi kuukautta ja enintään viisi vuotta. Lisäksi varataan vähintään 50 taiteilija-apurahan suuruinen määräraha jaettavaksi kohdeapurahoina tiettyjen työsuunnitelmien toteuttamista varten.

3 a §

Taiteilija-apurahoja jaettaessa niistä on vuosittain myönnettävä vähintään 30 apurahavuotta vastaava määrä nuorille tai uransa alussa oleville taiteenharjoittajille.

Vähintään kolmivuotisia taiteilija-apurahoja ja kohdeapurahoja myönnettäessä etusija on annettava luovan suorituskyyvyn jo osoittaneille taiteenharjoittajille. Taiteilija-apura-

ha voidaan viisivuotisena myöntää useamman kerran peräkkäin alalla eteviksi osoitautuneille taiteenharjoittajille, joilla ei ole päätoimista virka- tai työsuhdetta.

4 b §

Taiteen keskustoimikunnan ja valtion taide-toimikunnan päätökseen, joka koskee apurahan tai avustuksen myöntämistä, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran apurahoihin, joiden apurahakausi alkaa 1 päivänä tammikuuta 2001 tai sen jälkeen. Pitkäaikaisiin sekä kolmi- ja viisivuotisiin taiteilija-apurahoihin, joiden apurahakausi on alkanut ennen lain voimaantuloa, sovelletaan apurahakauden alkaessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 368

Laki

eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista 3 päivänä toukokuuta 1961 annettuun lakiin (236/1961) uusi 1 a § seuraavasti:

1 a §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettujen apurahojen ja avustusten jakamista varten on opetusministeriön asettama lautakunta.

Apurahojen ja avustusten jakamista koskevaan lautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tarkemmat säännökset lautakunnasta ja sen asettamisesta annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2000.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Lakia sovelletaan apurahojen ja avustusten jakamiseen 1 päivästä tammikuuta 2001.

Ennen tämän lain voimaantuloa apurahojen ja avustusten jakamista varten asetettu lautakunta jatkaa tässä laissa tarkoitettuna lautakuntana toimikautensa loppuun.

Tämän lain voimaan tullessa opetusministeriössä vireillä olevat apuraha- ja avustusasiat siirtyvät lautakunnan käsiteltäviksi.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Maija Rask*

HE 3/2000
SiVM 1/2000
EV 36/2000

2 400301/48

N:o 369

Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 31 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1583/1994) 3, 3a—3g ja 10 §, 12 §:n 2 momentti, 13 ja 16 §, 16a—16c § ja niiden edellä oleva väliotsikko sekä 20 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3, 3f ja 3g § asetuksessa 327/1998, 3a, 3c—3e ja 13 § asetuksessa 231/1996, 3b § asetuksessa 923/1997 sekä 16a—16c § ja niiden edellä oleva väliotsikko asetuksessa 150/1995,

muutetaan 1, 2, 5—9, 11, 15, 17—19, 22 ja 24 § sekä 30 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § edellä mainituissa asetuksissa 231/1996 ja 327/1998 ja 2 § edellä mainitussa asetuksessa 231/1996, sekä
lisätään 30 §:ään uusi 5 momentti

1 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) luopumistukilailia maatalousyrittäjien luopumistuesta annettua lakia (1293/1994); ja
- 2) eläkelaitoksella maatalousyrittäjien eläkeläisiä (467/1969) tarkoitettua maatalousyrittäjien eläkelaitosta.

2 §

Luopumistukilain 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuksi maataloudeksi katsotaan:

- 1) peltoviljely;
- 2) karjatalous ja muu eläinten pito;
- 3) kasvihuonetuotanto, vihannesviljely, marjan- ja hedelmänviljely sekä muu puutarhaviljely;
- 4) kalanviljely;
- 5) mehiläistalous;
- 6) porotalous;
- 7) ammattimainen metsästys;
- 8) ammattimainen marjastus ja sienestys; sekä
- 9) muu näihin rinnastettava eläinten kasvatusta, lihan ja muiden eläimestä saatavien tuotteiden sekä viljan ja muiden elävien kasvien tuotanto sekä muu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuotantotoiminta.

5 §

Luopumisen kohteena olevaan maatilaa katsotaan kuuluvaksi myös siitä pois vuokratut peltoalueet, jollei niitä sijaintinsa perusteella tai muusta vastaavasta syystä voida pitää luopumisen kohteena olevasta maatilasta erillisinä.

Maatilan katsotaan sijaitsevan siinä kunnassa, jossa sen talouskeskus sijaitsee.

6 §

Harkittaessa luovutuksensaajan ammatillista pätevyyttä luopumistukilain 9 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa otetaan huomioon sekä koulutuksen että käytännön kokemuksen kautta hankittu ammattitaito. Riittävänä ammattitaitona pidetään vähintään toisen asteen ammatillista luonnonvara-alan koulutusta tai muuta vastaavaa koulutusta. Jos luovutuksensaajalla ei ole edellä tarkoitettua koulutusta, häneltä edellytetään vähintään kolmen vuoden työkokemusta maatalouden harjoittamisesta ja vähintään 20 opintoviikon koulutusta alalta, joka on tilan tai porotalousyrityksen toiminta huomioon ottaen koulutuksenmukaista ja josta vähintään 10 opintoviikkoa tulee käsittää taloudellista koulutusta. Koulutusvaatimuksen täyttyminen voidaan osoittaa myös oppisopimuskoulutuksella tai näyttötutkinnolla.

Jos luovutuksensaaja ei täytä 1 momentissa tarkoitettua ammattitaitoa koskevaa vaatimusta, hänelle voidaan antaa enintään luopumishetkeä seuraavat kaksi kalenterivuotta määräaikaan riittävän ammattitaidon hankkimiseksi. Selvitys ammattitaitoa koskevan ehdon täyttymisestä on toimitettava eläkelaitokselle viimeistään kahden kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

Työkokemukseksi luetaan maatalouden harjoittaminen omaan tai yhteiseen lukuun, perheenjäsenenä taikka maataloustyöntekijänä.

7 §

Luopumistukilain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen luovutuksensaajan pysyväisluonteisiksi arvioitavat tulot muusta kuin maatilataloudesta ja tilalta käsin harjoitetusta maatilatalouden liitännäistoiminnasta eivät saa ylittää 35 000:tä euroa vuodessa. Tällöin muuksi tuloksi katsotaan luovutuksensaajan tulot muusta ansiotoiminnasta kuin maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 3 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa tarkoitettujen elinkeinon tai ammatin harjoittamisesta.

Arvio tulojen määrästä ja niiden pysyväisluonteisuudesta tehdään luopumistukea myönnettäessä. Lähtökohtana pidetään luovutuksensaajan verotettavia tuloja kahdelta viimeiseltä kalenterivuodelta. Tämän lisäksi arvioinnissa otetaan huomioon luovutuksensaajan esittämä selvitys tulojen muutoksista ja tulojen pysyväisluonteisuudesta.

8 §

Luopumistukilain 9 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua maatalouden taloudellista elinkelpoisuutta osoitettaessa tulee ottaa erityisesti huomioon tilan toiminnan kannattavuus, jatkuvuus, yrityksen taloudellinen asema ja maksuvalmius sekä tuotteiden ja palvelujen markkinointimahdollisuudet.

Maatila pidetään taloudellisesti elinkelpoisena, jos viidelle luovutusvuotta seuraavalle kalenterivuodelle laaditulla laskelmalla voidaan osoittaa, että maatalouden yritystoiminnan tulo kunakin vuonna on vähintään 9 000 euroa. Tällöin maatalouden yritystoiminnan tulolla tarkoitetaan maataloustuloa, luovutuksensaajan harjoittamasta maatalouden liitännäistoiminnasta saatavaa yrittäjätuloa sekä metsätaloustuloa, jonka perusteena käytetään metsän kestävästä hakkuumäärästä vastaavaa tuloa. Maataloustulo lasketaan vähentämällä maataloudesta saatavista tuotoista maata-

louteen kohdistuvat muuttuvat ja kiinteät kulut, poistot sekä velkojen korot. Maatalouden liitännäistoiminnasta saatava yrittäjätulo lasketaan maataloustuloa vastaavalla tavalla. Maatalouteen kohdistuvien poistojen määräksi katsotaan kuitenkin aina vähintään 3 000 euroa vuodessa.

Taloudellisen elinkelpoisuuden osoittamiseksi on luovutuksensaajan esitettävä selvitys 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista seikoista. Edellä 2 momentissa tarkoitettu laskelma tulee laatia luopumistuen hakemista edeltävien kahden kalenterivuoden kirjanpito-tilien tai muun luotettavana pidettävän selvityksen perusteella. Jos luovutuksensaaja muuttaa tilan tuotantosuuntaa tai ryhtyy muihin tilan elinkelpoisuuteen vaikuttaviin toimiin, laskelma laaditaan muun luotettavana pidettävän selvityksen perusteella. Asiakirjat, joista laskelman keskeiset lähtötiedot käyvät ilmi, tulee olla laskelman liitteenä.

Jos maatila ei luopumishetkellä täytä taloudellisen elinkelpoisuuden edellytyksiä, luovutuksensaajan on esitettävä suunnitelma toimenpiteiksi, joiden avulla taloudellinen elinkelpoisuus saavutetaan viimeistään luopumishetkeä seuraavien kolmen vuoden aikana, ja 2 momentissa tarkoitettu laskelma, joka on laadittu suunniteltujen toimenpiteiden pohjalta. Selvitys sanottujen toimenpiteiden toteuttamisesta on toimitettava eläkelaitokselle viimeistään kahden kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

9 §

Luopumistukilain 9 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu vaatimus edellyttää, että maatila täyttää, mitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetään eläinten hyvinvoinnista, hygieniasta ja ympäristöstä. Lisäksi luovutuksensaajan tulee noudattaa, mitä edellä mainituista seikoista on säädetty tai maa- ja metsätalousministeriö, ympäristöä koskevien vaatimusten osalta ympäristöministeriötä kuultuaan, on asianomaisten lakien nojalla erikseen määrännyt. Maa- ja metsätalousministeriön on pidettävä luovutuksensaajien saatavilla luetteloja niistä säädöksistä ja määräyksistä, joiden noudattamista tässä edellytetään. Luopumistukea ei saa myöntää, jos hakemuksen tietojen perusteella voidaan päätellä tai muuten on ilmeistä, että edellä mainittuja vaatimuksia ei noudateta.

Jos maatila ei luopumishetkellä täytä ympäristöön, hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vähimmäisvaatimuksia, luovu-

tuksensaajan on esitettävä suunnitelma toimenpiteiksi, joiden avulla edellä tarkoitetut vähimmäisvaatimukset täyttyvät viimeistään luopumishetkeä seuraavien kolmen vuoden aikana. Jos kysymys kuitenkin on eläinsuojelulain (247/1996) tai sen nojalla annettujen säädösten tai määräysten noudattamisesta, määräajan saa antaa ainoastaan sanotun lainsäädännön määräysten mukaisesti. Selvitys ehtojen täyttymisestä on toimitettava eläkelaitokselle viimeistään kahden kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

11 §

Luopumistukilain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuna porokarjan vähimmäiskokona, joka sukupolvenvaihdosluovutuksen seurauksena luovutuksensaajalle tulee muodostua, pidetään 80 poroa.

15 §

Luopumistukilain 16 a §:ssä tarkoitettuja luopujan ja hänen puolisonsa omaan käyttöön jääviä poroja voi olla yhteensä enintään kolme.

17 §

Luopumistukea haetaan ja luopumistukilain 9—10 §:ssä tarkoitetut sitoumukset annetaan eläkelaitoksen hyväksymällä lomakkeella. Hakemukseen on sitoumusten ohella liitettävä luovutuskirjan luonnos tai esisopimus, selvitys luopumisen kohteena olevan tilan omistusoikeudesta ja pinta-alasta, 6 §:ssä tarkoitettu selvitys luovutuksensaajan ammattitaidosta, 7 §:ssä tarkoitettu selvitys luovutuksensaajan tuloista, 8 §:ssä tarkoitettu selvitys tilan taloudellisesta elinkelpoisuudesta, 9 §:ssä tarkoitettu selvitys ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisesta sekä eläkelaitoksen edellyttämät hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeelliset muut selvitykset.

Luopumistukihakemus ja luopumistukilain 9—10 §:ssä tarkoitetut sitoumukset on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella maatila sijaitsee, taikka eläkelaitokselle tai sen valtuuttamalle asiamiehelle.

Jos hakemus on toimitettu työvoima- ja elinkeinokeskukselle taikka eläkelaitokselle tai sen asiamiehelle, hakemus on viivytystä siirrettävä asianomaiselle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava

hakemusasiakirjat lausuntoineen luopumistuen saamisen edellytyksistä eläkelaitokselle.

18 §

Luopumistukihakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jona se on annettu tai postitse saapunut 17 §:n 2 momentissa mainitulle hakemuksen vastaanottajalle.

Jollei luopumistuen hakija hänelle määrättyssä kohtuullisessa ajassa toimita kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen, työvoimaja elinkeinokeskuksen tai eläkelaitoksen pyytämää hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavaa lisäselvitystä, katsotaan hakemus tehdyksi vasta silloin, kun selvitys on toimitettu sille, joka sitä on pyytänyt.

19 §

Eläkelaitoksen on ratkaistava luopumistukihakemus viivytystä saatuaan tarpeelliset lausunnot ja selvitykset.

Päätös on lähetettävä asianomaiselle postitse hänen ilmoittamallaan osoitteella tai toimitettava hänelle todisteellisesti tiedoksi. Päätöksestä on annettava tieto työvoima- ja elinkeinokeskukselle sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Lisäksi päätöksestä on annettava tieto Paliskuntain yhdistykselle silloin, kun luopujana on porotalouden harjoittaja.

Luopumistuen alkamista koskevan päätöksen antamisen yhteydessä eläkelaitoksen on toimitettava myös luopumistukilain 9 ja 10 §:ssä tarkoitetulle luovutuksensaajalle sitoumusten täyttämistä varten tieto siitä, kuinka kauan luopujalle tullaan maksamaan luopumistukea. Jos luopumistuen maksu pysyvästi lakkaa ilmoitettua aikaisemmin, eläkelaitoksen on niin ikään ilmoitettava asiasta luovutuksensaajalle.

22 §

Luopumistuen saaja on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle:

1) siitä, että hänelle on myönnetty luopumistukilain 23 §:ssä tarkoitettu eläke tai työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu etuus;

2) ryhtymisestä ansiotyöhön, josta saata-va ansiotulo on vähintään luopumistukilain 25 §:n 1 momentissa tarkoitettua rahamäärän suuruinen, taikka ansiotyöstä saatavan ansiotulon noususta vähintään sanotun rahamäärän suuruiseksi;

3) työpanoksen ja olosuhteiden muuttumisesta maatilalla niin, että pääasiallisen vas-

tuun maatalouden harjoittamisesta on katsottava luopumistukilain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin tavoin siirtyneen tuensaajalle;

4) ryhtymisestäään harjoittamaan kaupallista maataloutta tai metsätaloutta vastoin luopumistukilain 7 §:n 1 momenttia; ja

5) perhesuhteiden muutoksesta, joka luopumistukilain 19 §:n 1 momentin mukaan vaikuttaa luopumistuen määrään.

24 §

Eläkelaitos, työvoima- ja elinkeinokeskus sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voivat tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Jos ei tuensaaja ole toimittanut sanottua selvitystä hänelle määrättyssä kohtuullisessa ajassa, eläkelaitos voi päättää, että luopumistuen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

30 §

Ennakko suoritetaan 12 yhtä suurena kuukausittaisena eränä. Ennakkoa 1 momentin mukaan tarkistettaessa jaetaan kuluneelle ajalle kohdistuva korotus tai vähennys tasan jäljellä oleville ennakkoerille. Ennakon on oltava eläkelaitoksen käytettävissä kunkin kuukauden ensimmäisenä sellaisena arkipäivänä, jona Leonia Pankki Oy kirjaa maksut maksuliiketeille.

Ennakko voidaan vahvistaa myös erikseen luopumistukilain 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmästä ja sanotun

Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

momentin 2 kohdassa tarkoitettua järjestelmästä aiheutuville kustannuksille.

Tämä asetus tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella erikseen säädettävänä ajankohtana.

Tätä asetusta sovelletaan, jos luopuminen on tapahtunut 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002. Luopumistuen myöntämisen edellytyksenä kuitenkin on, että tukea on sanottuina vuosina haettu ennen luopumisen tapahtumista.

Luopumisiin, jotka ovat tapahtuneet 1 päivänä tammikuuta 1995 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tällöin maatalouden ympäristötukiohjelman mukaisen ympäristötuen perustuen ehtoilla tarkoitetaan vastaavia maaseutuelinkeinojen rahoituslaissa tarkoitettua maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisia ympäristötuen ehtoja. Sitoumuksen antamisajankohtana voimassa olleita ehtoja velvoittavammat uudet ehdot eivät kuitenkaan koske tällaista luovutuksen saajaa.

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta 30 §:n 5 momentissa tarkoitettua ennakon määrän luopumistukilain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua järjestelmästä aiheutuvia kustannuksia varten vuodelle 2000. Samassa määräajassa maa- ja metsätalousministeriö myös suorittaa eläkelaitokselle ennakkoerät ennakon vahvistamista edeltäviltä kalenterikuukausilta vuonna 2000.

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

Nr 369

Ráđđehusa ášahus**eanadoallofitnodatbargiid luohpandoarjaga birra addojuvvon ášahusa rievdadeamis**

Addojuvvon njukčamánu 30 beaivve 2000

Ráđđehusa mearrádusa mielde, mii lea dahkkojuvvon Eana- ja meahccedoalloministeriija árvalusa vuodul

gomihuvvojit eanadoallofitnodatbargiid luohpandoarjaga birra juovlamánu 31. beaivve 1994 addojuvvon ášahusa (1583/1994) 3, 3 a—3 g ja 10 §, 12 §:a 2 momeanta ja 13, 16, 16 a—16 c ja 20 §,

dakkárin go dain leat 3, 3 f ja 3 g § ášahusas 327/1998, 3 a, 3 c—3 e ja 13 § ášahusas 231/1996, 3 b § ášahusas 923/1997 ja 16 a—16 c § ášahusas 150/1995,

rievdaduvvojit 1, 2, 5—9, 11, 15, 17—19, 22 ja 24 § ja 30 §:a 2 momeanta,

dakkárin go dain lea 1 § ovdalis máinnašuvvon ášahusain 231/1996 ja 327/1998 ja 2 § daddjojuvvon ášahusas 231/1996; ja

lasihuvvo 30 §:ii odđa 5 momeanta.

1 §

Dán ášahusas oaivvilduvvo

1) luohpandoarjjalágain eanadoallofitnodatbargiid luohpandoarjaga birra addojuvvon láhka (1293/1994); ja

2) ealáhatlágádusain eanadoallofitnodatbargiid ealáhatlágas (467/1969) oaivvilduvvon eanadoallofitnodatbargiid ealáhatlágádus.

2 §

Luohpandoarjjalága 2 §:a 1 momeantta 3 čuooggás oaivvilduvvon eanadoallun gehččojuvvo:

- 1) bealdogilvin;
- 2) šibitdoallu ja eará ealliid doallu;
- 3) šaddovistebuvttadus, ruonasšaddadeapmi, murjjiid ja eatnanšattuid šaddadeapmi ja eará šaddogárdešaddadeapmi;
- 4) guolledoallu;
- 5) miedašeatnedoallu;
- 6) boazodoallu;
- 7) ámmátlágan meahccebivdu;
- 8) ámmátlágan murjen ja guobbariid čoaggin; ja
- 9) eará dáid sullasaš ealliid doallan, bierggu ja ealliin fidnejuvvon eará buktagiid sihke gortni ja eará ealli šattuid buvtadus ja Eurohpa Ovtastumi vuodđudansoahpamuša čuvvosis I oaivvilduvvon eará buktagiid buvtadusdoaimba.

5 §

Luohpanvuloš eanadálui gehččojuvvojit gullat maiddá das eret láigohuvvon bealdeatnamat, jos daid ii daid sajádaga vuodul dahje juoga eará vástideaddji siva dihte sáhte doallat sierra luohpanvuoláš eanadálus.

Eanadállu gehččojuvvo leat dan gielddas, man rájjiid siste dálloalloguovddáš lea.

6 §

Go guorahallojuvvo luohpadeamioažžu ámmátlaš dohkálašvuohta luohpandoarjjalága 9 §:s oaivvilduvvon dáhpáhusain, de válđojuvvo vuhtii sihke skuvlema ja beaivválaš bargohárjánumi bokte skáhppojuvvon ámmátdáidu. Doarvai buorin ámmátdáidun adnojuvvo uhcimustá nuppi dási ámmátlaš luondduriggodatsuorggi skuvlen dahje juoga eará vástideaddji skuvlen. Jos luohpadeamioažžus ii leat daddjojuvvon skuvlen, de sus gáibiduvvo uhcimustá golmma jagi bargohárjánupmi eanadoaluin bargamis ja uhcimustá 20 oahppavahku skuvlen suorggis, mii lea, go váldá vuhtii dálu ja dahje boazodoallofitnodaga doaimma, vuogas ja mas galgá leat uhcimustá 10 oahppavahku guhkkosaš ekonomalaš skuvlen. Skuvlengáibádusa deavdima sáhtá čájehit

maiddái oahppasoahpamušskuvlemiin dahje čájehandutkosiin.

Jos luohpadeamioažžu ii deavdde 1 momeanttas oaivvilduvvon ámmátdáidogáibádusa, de son galgá guhkimustá luohpanbottu čuovvovaš guovtte kaleanddarjagi sisa skáhppot doarvái buori ámmátdáiddu. Čilgehusa ámmátdáidoeavttu ollašuvvamis galgá doaimmahit ealahatlagádussii malimustá guovtte mánu sisa mearreáiggi nohkamis.

Bargohárjánupmin lohkkovuvvo eanadoaluin bargan alccesis dahje oktasaš ávkki ovdii, bearašlahtun dahje eanadoallobargin.

7 §

Luohpandoarjjalága 9 §:a 1 momeantta 3 čuoggás oaivvilduvvon luohpadeamioažžu bissovašlundosažžan árvoštallojuvvon sisaboadut eará go eanadálloalalus ja dálus jodihuvvon eanadálloalulu lassedoaimmas eai oaččo mannat badjel 35 000 euro jagis. Dalle eará sisaboahun gehččojuvvojit luohpadeamioažžu sisaboadut eará dienasbarggus go dálonguovloeláhusaid ruhtadanlága (329/1999) 3 §:a 1 momeantta 2—4 čuoggás oaivvilduvvon ealahusain dahje ámmáhiin bargamis.

Árvoštallan sisaboaduid mearis ja daid bissovašlundosašvuodas dahkkojuvvo luohpandoarjjaga juolludettiin. Vulgojuvvo das ahte vuodduin váldojuvvojit luohpadeamioaddu vearuvuloš sisaboadut guovtte maŋimuš kaleanddarjagis. Dasa lassin árvoštallamis váldojuvvo vuhtii luohpadeamioažžu ovdanbuktin čilgehus sisaboaduid nuppástusain ja sisaboaduid bissovašlundosašvuodas.

8 §

Luohpandoarjjalága 9 §:a 1 momeantta 4 čuoggás oaivvilduvvon eanadálu ekonomalaš eallindohkálášvuoda čájehettiin galgá váldit erenoamádit vuhtii dálus doaimma gánnáheami, jotkkolášvuoda, fitnodaga ekonomalaš dili ja máksinnávccaid ja buktagiid ja bálvalusaid márkkanastinvejolašvuodaid.

Eanadálu adnojuvvo ekonomalaččat eallindohkálášžan, jos luohpadanjagi vida čuovvovaš kaleanddarjagi várás dahkkojuvvon árvoštallamiin sáhtta čájehit ahte eanadálu fitnodatdoaimma sisaboadut guđege jage leat uhcimustá 9 000 euro. Dalle eanadálu fitnodatdoaimma sisaboaduiguin oaivvilduvvojit eanadoalldietnasat, fitnodatdietnasat luohpadeamioažžu jodihan eanadálu lassedoaimmas ja vuovdedoalldietnasat, maid vuodduin adnojuvvojit vuovddi bistevaš

čuohppanmeari vástideaddji sisaboadut. Eanadoalldietnasat rehkenastojuvvojit nu, ahte geahpeduvvojit eanadálloalulu sisaboaduin eanadollui čuoheci nuppástuvvi ja fásta golut, árvogeahpádušat ja velggiid reanttut. Fitnodatdietnasat eanadálu lassedoaimmas rehkenastojuvvojit seamma vuogi mielde go eanadoalldietnasat. Eanadollui čuoheci árvogeahpádušaid mearrin adnojuvvo goittot álo uhcimustá 3 000 euro jagis.

Ekonomalaš eallindohkálášvuoda čájeheami várás galgá luohpadeamioažžu ovdanbuktit čilgehusa 1 ja 2 momeanttas oaivvilduvvon áššiin. Ovdalis 2 momeanttas oaivvilduvvon árvoštallama galgá dahkat luohpandoarjjaga ohcama ovdit guovtte kaleanddarjagi ruhtadoalldieduid dahje eará luohpadeamioažžu čilgehusa vuodul. Jos luohpadeamioažžu rievdata dálus buvttadussuorggi dahje álgá dálus eallindohkálášvuhtii váikkuheaddji eará doaimmaide, de árvoštallan dahkkojuvvo juoga eará luohpadeamioažžu čilgehusa vuodul. Áššegirjjit, main árvoštallama guovddáš vuolggadiedut bohtet ovdan, galget laktojuvvo árvoštallamii čuovusin.

Jos eanadálu ii luohpama áigge deavdde ekonomalaš eallindohkálášvuoda gáibádusaid, de luohpadeamioažžu galgá ovdanbuktit doaimbabiid, maiguin ekonomalaš eallindohkálášvuodas sáhtta juksat malimustá luohpanbottu čuovvovaš golmma jagi áigge, ja 2 momeanttas oaivvilduvvon árvoštallama, mii lea dahkkojuvvon plánejuvvon doaimbabiid vuodul. Čilgehusa daddjojuvvon doaimbabiid ollašuttimis galgá doaimmahit ealahatlagádussii malimustá guovtte mánu sisa mearreáiggi nohkamis.

9 §

Luohpandoarjjaloana 9 §:a 1 momeantta 5 čuoggás oaivvilduvvon gáibádusa eaktun lea ahte eanadálu deavdá, mii ealliid buorredili, hygieniija ja birra birra EO:a láhkamearrádusain mearriduvvo. Dasa lassin luohpadeamioažžu galgá čuovvut, mii riikka dásis ovdalis máinnašuvvon áššiid birra lea mearriduvvon dahje maid Eana- ja meahccedoalldoaimmamiin, go lea vuodas birasgáibádusaid hárrái gullan Birasministeriija, lea áššáigullevaš lágaid vuodul sierra mearridan. Eana- ja meahccedoalldoaimmamiin galgá doallat luohpadeamioažžuid oážžunláhkai logahallama daid njuolggadusain ja mearrádusain, maid dákkobokte galgá čuovvut. Luohpandoarjjaga ii oaččo juolludit, jos ohcama dieduid vuodul sáhtta árvoštallat dahje muđui lea jáhkkinimis ahte ovdalis máinnašuvvon gáibádusaid eai čuovvovvo.

Jos eanadálu ii luohpama áigge deavdde birra-

sii, hygienijai ja ealliid buorredillái guoski uhci-
musgáibádusaid, de luohpadeamioažžu galgá ov-
danbuktit doaibmajuid, maiguin ovdalis oai-
vvilduvvon uhci-
musgáibádusat ollašuvvet
malimustá luohpanbottu čuovvovaš golmma jagi
áigge. Jos jearaldat lea goittot eallidsuodjalanlága
(247/1996) dahje dan vuodul addojuvvon njuolg-
gadásaid dahje mearrádušaid čuovvumis, de me-
arreáiggi sáhtta addit dušše daddjojuvvon láchkaá-
saheami mearrádušaid mielde. Čilgehusa eavttuid
ollašuvvamis galgá doaimmahit ealahatlagádussii
manjimustá guovtte mánu sisa mearreáiggi nohk-
amis.

11 §

Luohpandoarjjalága 9 §:a 2 momeanttas oai-
vvilduvvon boazologu uhci-
mus sturrodahkan, mii
buolvadatmolsunluohpadeami geažil luohpa-
deamioažžui galgá šaddat, adnojuvvojit 80 boh-
co.

15 §

Luohpandoarjjalága 16 a §:s oai-
vvilduvvon bohccot, mat báhcet luohppi ja su guoimmi iežas
geavahussii, sáhttet leat oktiibuot eanemustá golb-
ma.

17 §

Luohpandoarjja ohccojuvvo ja luohpandoar-
jjalága 9—10 §:s oai-
vvilduvvon čatnaseamit ad-
dojuvvojit ealahatlagádusa dohkkehan skoviin.
Ohcamii galgá čatnaseamii lassin laktit luohpa-
dangirjji árvalusa dahje ovdasoahpamuša, čilge-
husa luohpanvuloš dálu oamastanvuoigatvuođas ja
viidodagas, 6 §:s oai-
vvilduvvon čilgehusa luohpa-
deamioažžu ámmátdáidduš, 7 §:s oai-
vvilduvvon čilgehusa luohpadeamioažžu sisaboáduin, 8 §:s
oai-
vvilduvvon čilgehusa dálu ekonomalaš
eallindohkálášvuođas, 9 §:s oai-
vvilduvvon čilge-
husa birrasii, hygienijai ja ealliid buorredillái
guoski gáibádusaid čuovvumis ja dasa lassin eará
dárbblaš čilgehuseid, maid ealahatlagádus gáib-
bida ohcama čuovdima várás.

Luohpandoarjjaohcama ja luohpandoarjjalága
9—10 §:s oai-
vvilduvvon čatnaseamii galgá do-
aimmahit dan gieldda dálonguovloiseváldái dah-
je dan bargofápmo- ja ealahusguovddázii, man
doaibmaguovllu siste eanadállu lea, dahje ealahat-
lagádussii dahje dan fápmudan áššealbmái.

Jos ohcan lea doaimmahuvvon bargofápmo- ja
ealahusguovddázii dahje ealahatlagádussii dahje
dan áššealbmái, de ohcama galgá farggamusat sirdit
áššáigullevaš gieldda dálonguovloalahuseise-
váldái. Gieldda dálonguovloalahuseiseváldi gal-

gá doaimmahit ohcanáššegirjjiid oktan árvalusai-
guin luohpandoarjaga oažžuneavttuid birra ealahat-
lagádussii.

18 §

Luohpandoarjjaohcan gehččojuvvo dahkkoju-
vvon dan beaivve, goas dat lea addojuvvon dahje
poastta mielde bohtán 17 §:a 2 momeanttas oai-
vvilduvvon ohcama vuostáiváldái.

Jos luohpandoarjaga ohcci ii sutnje mearridu-
vvon govttolaš áiggi sisa doaimmat ohcama čuov-
dima várás dárbblaš lassečilgehusa, man gieldda
dálonguovloalahuseiseváldi, bargofápmo- ja
ealahusguovddáš dahje ealahatlagádus lea bivdán,
de gehččojuvvo ohcan dahkkojuvvon easka dal-
le, go čilgehuseid lea doaimmahuvvon dasa, mii dan
lea bivdán.

19 §

Ealahatlagádus galgá čuovdit luohpandoarjja-
ohcama farggamusat, go lea fidnen dárbblaš ár-
valusaid ja čilgehuseid.

Mearráduš galgá sáddejuvvo áššeopmahažžii
poastta mielde su almmuhan čujhusain dahje
doaimmahuvvot sutnje duodaštahti láchkai dieht-
tun. Mearrádusa birra galgá addojuvvot diehtu bar-
gofápmo- ja ealahusguovddázii ja gieldda dálon-
guovloalahuseiseváldái. Dasa lassin mearrádusa
birra galgá addojuvvot diehtu Bálgosiid ovtastussii
dalle, go luohppin lea boazodoalli.

Go ealahatlagádus addá mearrádusa luohpan-
doarjaga álgimis, de dat galgá doaimmahit
maiddá luohpandoarjjalága 9 ja 10 §:s oai-
vvilduvvon luohpadeamioažžui čatnaseamii deavdima
várás dieđu das, man guhká luohppái máksojuvvo
luohpandoarjja. Jos luohpandoarjaga máksin
bissovaččat nohká ovdalgu lei almmuhuvvon, de
ealahatlagádus galgá almmuhit áššis luohpa-
deamioažžui.

22 §

Luohpandoarjaga oažžu lea geatnegas almmu-
hit ealahatlagádussii

1) das, ahte sutnje lea juolluvvon luohpan-
doarjjalága 23 §:s oai-
vvilduvvon ealahat dahje
bargiid ealahatlagá (395/1961) 8 §:a 1 momeanttas
oai-
vvilduvvon ovdu;

2) jos lea álgán dienasbargui, mas dine uhci-
mustá luohpandoarjjalága 25 §:a 1 momeanttas
oai-
vvilduvvon ruhtameari veardde dahje jos die-
nasbarggus bohtti bálkádietnasat leat badjánan
uhci-
mustá daddjojuvvon ruhtameari sturrosažžan;

3) jos bargobijus ja dilálašvuođat leat rievdan
eanadálus nu, ahte oai-
veáššálaš ovddasvástádusa

eanadoaluin bargamis galgá geahččat sirdašuvvan doarjjaoažžui nugo luohpandoarjjalága 25 §:a 2 momeanttas lea oaivvilduvvon;

4) jos lea bargagoahtán gávppálaš eanadoaluin dahje vuovdedoaluin, mii manná luohpandoarjjalága 7 §:a 1 momeantta vuostá; ja

5) jos bearašgaskavuodat leat rievdan, mii luohpandoarjjalága 19 §:a 1 momeantta mielde váikkuha luohpandoarjaga mearrái.

24 §

Ealáhatlágádus, bargofápmo- ja ealáhusguovddáš ja gieldda dálonguovloaláhuseiseváldi sáhttet dárbbu mielde gáibidit luohpandoarjaga oažžus čilgehusa das, ahte son ainge deavdá luohpandoarjaga oažžuneavttuid. Jos doarjjaoažžu ii leat doaimmahan daddjojuvvon čilgehusa sutnje mearriduvvon govtolaš áiggi sisa, de ealáhatlágádus sáhtta mearridit ahte luohpandoarjaga máksin gaskkalduhttojuvvo, dassáigo čilgehus lea doaimmahuvvon.

30 §

Ovdamáksu máksojuvvo 12 seamma stuorra mánnosaš earrin. Go ovdamáksu dárkkistuvvo 1 momeantta mielde, de juhkkujuvvo vássán áigái čuohcci bajádus dahje geahpádus dássalagaid daidda ovdamáksuoriide, mat leat vel báhcán. Ovdamáksu galgá leat ealáhatlágádusa geavahasas guđege mánu vuosttas dakkár árgabeaivve, goas Leonia Pankki Oy bajásmerke mávssuid máksojhtinkonttuide.

Ovdamávssu sáhtta nannet maiddá sierra daidda goluide, mat bohtet luohpandoarjjalága 1 §:a 1

Helssegis njukčamánu 30 beaivve 2000

Eana- ja meahccedoalloministar *Kalevi Hemilä*

momeantta 1 čuoggás oaivvilduvvon vuogádagas ja daddjojuvvon momeantta 2 čuoggás oaivvilduvvon vuogádagas.

Dat ahte goas dát ásahus bohtá fápmui mearriduvvo sierra ásahusain.

Dát ásahus guoskaduvvo, jos luohpan lea dáhpuhuvvan ođđajagimánu 1. beaivve 2000 dahje das maŋŋá, goittot maŋimustá juovlamánu 31. beaivve 2002. Luohpandoarjaga juolludaneaktun goittot lea ahte doarjja lea daddjojuvvon jagiid áigge ohccojuvvon ovdalگو luohpan lea dáhpuhuvvan.

Luohpamiidda, mat leat dáhpuhuvvan ođđajagimánu 1. beaivve 1995 dahje das maŋŋá, goittot maŋimustá juovlamánu 31. beaivve 1999, guoskaduvvojit dán ásahusa fápmui boadedettiin dalá njuolggadusat. Dalle eanadoalu birasdoarjja-programma mielđasaš vuoddoarjaga eavttuiguin oaivvilduvvojit dálonguovllu ovddidanplána mielđasaš birasdoarjaga vástideaddji eavttut nugo dálonguovloaláhuseiseváldi ruhtadanlágas oaivvilduvvo, goittot nu, ahte čatnaseami addima áigge fámus leamaš eanet geatnegahtti ođđa eavttut eai guoskka dákkár luohpadeamioažžui.

Eana- ja meahccedoalloministeriija nanne mánotbaji sisa dán ásahusa fápmuiboahhtimis 30 §:a 5 momeanttas oaivvilduvvon ovdamávssu meari jahkái 2000 daid goluid várás, mat bohtet luohpandoarjjalága 1 §:a 1 momeantta 2 čuoggás oaivvilduvvon vuogádagas. Seamma mearreáiggi sisa Eana- ja meahccedoalloministeriija maiddá máksá ealáhatlágádussii ovdamáksuoriid ovdamávssu nannema ovddit kaleandarmánuid ovdas 2000:s.

Boarrásit ráđdehusčáli Katriina Pessa

N:o 370

Valtioneuvoston asetus
tavaramerkkiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan 29 päivänä toukokuuta 1964 annetun tavaramerkkiasetuksen (296/1964) 2 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti ja 25 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 188/1996, sekä *lisätään* 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 188/1996, uusi 3 momentti sekä asetukseen uusi 9 a § seuraavasti:

2 §

Patentti- ja rekisterihallituksen on otettava merkki tavaramerkkirekisteriin, kun merkki on rekisteröity. Rekisteritietojen tulee sisältää:

- 1) tavaramerkin hakemusnumero ja hakemuksen hakemispäivä tai päivä, joka katsotaan hakemispäiväksi;
- 2) rekisterinnumero ja rekisteröintipäivä;
- 3) haltijan nimi tai toiminimi ja kotipaikka;
- 4) rekisteröinnin tarkoittamat tavara- tai palveluluokat ja tavarat tai palvelut;
- 5) mahdollinen yhteismerkkiä koskeva huomautus;
- 6) merkintä siitä, että rekisteröinti ei ole lainvoimainen;
- 7) tavaramerkkilain (7/1964) 56 g §:n 2 momentin mukainen merkintä;
- 8) tavaramerkkilain 56 i §:n 2 momentin, 56 j §:n 2 momentin ja 57 a §:n mukainen toimenpide;
- 9) merkintä tavaramerkkilain 52 §:n mukaisesta toimenpiteestä;
- 10) merkintä siitä, että rekisteröinti tai sitä koskeva hakemus on erotettu aikaisemmasta hakemuksesta tai rekisteröinnistä sekä aikaisemman hakemuksen tai rekisteröinnin numero.

3 §

Jos on tehty tavaramerkkilain 17 a §:ssä tarkoitettu hakemus rekisteröinnin erottamiseksi, siitä on viipymättä tehtävä merkintä rekisteriin. Kun asia on ratkaistu, päätös on merkittävä rekisteriin.

9 a §

Erotettaessa hakemus tavaramerkkilain 17 a §:n mukaisesti hakijan tulee tehdä samaa merkkiä koskeva uusi hakemus, johon on erotettu osa alkuperäisen hakemuksen tavaroista. Samalla on toimitettava alkuperäiseen hakemukseen (kantahakemukseen) liitettäväksi luettelo niistä tavaroista, jotka jäävät kantahakemukseen. Uudesta hakemuksesta tulee ilmetä, että se on erotettu aikaisemmasta hakemuksesta, ja uusi hakemus on tehtävä tavaramerkkilain 17 §:n mukaisesti.

22 §

Tavaramerkkilain 20 §:n mukaisen kuulutuksen tulee sisältää:

- 1) kuulutuspäivä, jos hakemus kuulutetaan ennen rekisteröintiä;
- 2) tavaramerkin hakemusnumero;
- 3) rekisterinnumero;
- 4) tavaramerkki;

5) hakemuksen hakemispäivä tai päivä, joka katsotaan hakemispäiväksi;

6) rekisteröintipäivä;

7) haltijan nimi tai toiminimi ja kotipaikka;

8) jos haltijaa edustaa asiamies, tämän nimi;

9) ne tavaroiden tai palvelujen luokat, jotka merkkipäätös tulisi käsittämään;

10) yhteismerkkiä koskeva huomautus;

11) kansainvälisen rekisteröinnin numero ja rekisteröintipäivä, jos hakemus perustuu tavaramerkkilain 56 i §:n 1 momentin tai 56 j §:n 1 momentin mukaisesti kansainväliseen rekisteröintiin;

12) jos hakemus on erotettu aikaisemmasta hakemuksesta, kantahakemuksen numero;

13) jos hakemuksesta on erotettu uusi hakemus, tämän erotetun hakemuksen numero;

14) yhteisön tavaramerkkihakemuksen hakemusnumero, jos hakemus perustuu tavaramerkkilain 57 a §:n mukaisesti yhteisön tavaramerkkiviraston toimittamaan hakemukseen.

— — — — —

25 §

Tavaramerkkilain 33 §:n 1 momentin, 34 §:n 1 momentin ja 56 k §:n mukaisessa tavaramerkin siirtymistä ja käyttöluvan rekisteröintiä tai ilmoitusta koskevassa kuulutuksessa on mainittava rekisterinumero, uuden haltijan ja käyttöluvan saajan nimi tai toiminimi ja kotipaikka sekä muut rekisteriviranomaisen tarpeellisiksi katsomat tiedot.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2000.

Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2000

Ministeri *Johannes Koskinen*

Vanhempi hallitussihteeri Sami Sunila

N:o 371

Opetusministeriön asetus**opintotuen asumislisän määrästä maissa, joissa vuokrataso on alhainen**

Annettu Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2000

Opetusministeriö on päättänyt 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun opintotukilain (65/1994) 14 a §:n 3 momentin nojalla sellaisena, kuin se on laissa 41/2000:

1 §

Asumislisän määrä maissa, joissa vuokrataso on alhainen

Opintotuen asumislisän määrä on kuukaudessa:

- 1) Bulgariassa 350 markkaa;
 - 2) Latviassa, Liettuaassa, Ukrainassa, Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Virossa 450 markkaa; ja
 - 3) Slovakiassa 650 markkaa kuukaudessa.
- Jos opiskelija esittää selvityksen siitä, että häneltä perittävä kuukausivuokra on edellä

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2000

mainittua markkamäärää suurempi, asumislisä maksetaan vuokran suuruisena, kuitenkin enintään 1 075 markkaa kuukaudessa.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Neuvotteleva virkamies Leena Koskinen

N:o 372

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Euroopan yhteisön kokonaan rahoittaman siementen tuotantotuen horisontaaliehdoista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2, 3 ja 11 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1259/1999, jäljempänä horisontaaliasetus, säädettyjen edellytysten soveltamista siemenalan yhteisestä markkinajärjestelystä annettuun asetukseen (ETY) N:o 2358/71.

2 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa vesistöllä tarkoitetaan vesilain (264/1961) 1 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettua vesistöä.

2 luku

Siemenviljely

3 §

Siementen tuotantotuen ympäristöehdot

Siementen tuotantotuen saamiseksi on tu-

kijärjestelmään kuuluvien kasvien siemenviljelyssä noudatettava 4 ja 5 §:ssä säädettyjä ympäristöehtoja.

4 §

Kasvinsuojeluaineet ja lannoitteet

Jos kasvulohkolla käytetään lannoitteita, niitä on käytettävä siten, että valmistajan antamia käyttösuosituksia ei ylitetä ja että noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia.

Jos kasvulohkolla käytetään kasvinsuojeluaineita, niitä on käytettävä siten, että myyn- tipäällyksmerkintöjen käyttömääriä ei ylitetä ja että noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia.

5 §

Pientareet ja niiden hoito

Kasvulohkon vesistöön tai valtaojaan rajoittuvalla osalla on oltava noin 60 senttimetrin levyinen muokkaamaton piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita.

Rikkakasvien ja hukkakauran pesäketorjunta on mahdollista maatalouden ympäristöehtojen mukaisesti.

3 luku

Ympäristöehtojen laiminlyönnin seuraukset

6 §

Siemenviljely

Jos tuottaja ei noudata siemenviljelylle asetettuja ympäristöehtoja tietyn lohkon osalta, siementen tuotantotukea alennetaan 20 prosentilla tuottajalle maksettavan siemen tuotantotuen kokonaismäärästä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset tukien alentamisesta.

Jos tuottaja järjestelmällisesti jättää noudattamatta asetettuja ympäristöehtoja tai ympäristöehtojen rikkominen on törkeää, siementen tuotantotukea ei makseta tuottajalle lainkaan.

4 luku

Maksurajoitukset

7 §

Perusteet tuen maksamatta jättämiselle

Horisontaaliasetuksen 7 artiklassa tarkoitettujen perusteiden tässä asetuksessa tarkoitettujen tuen maksamatta jättämiselle ovat seuraavat:

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

1) tuottaja on ilmoittanut hakemuksessa tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta virheellisiä tietoja; tai

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta.

5 luku

Erinäiset säännökset

8 §

Muutoksenhaku

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tekemään päätökseen siementen tuotantotukea koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Kirsi Heinonen

N:o 373

Maa- ja metsätalousministeriön asetus vakiintuneen eläinmäärän käytöstä broileritiloilla

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on 30 päivänä marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Vakiintunut eläinmäärä broileritiloilla

Jos tukialueilla A tai B sijaitsevalla tilalla broilereiden lukumäärä laskentapäivänä on vähintään kolmasosan alhaisempi kuin tilan vakiintunut broilerimäärä valtioneuvoston päätöksen (25/2000) 7 §:n 3 momentissa tarkoitetun syyn johdosta ja tuotanto on jatkuvaa, voidaan laskentapäivän eläinmääränä käyttää vakiintunutta eläinmäärää.

Jos tukialueilla A, B tai C sijaitsevalla tilalla broilereiden lukumäärä laskentapäivänä on meneillään olevien untuvikkotoimitusten tai teurasnoutojen vuoksi vähintään 10 prosenttia normaalia alempi ja tuotanto on jatkuvaa, voidaan laskentapäivän eläinmääränä käyttää vakiintunutta eläinmäärää.

Vakiintunut eläinmäärä saadaan kertomalla luvulla 0,98 laskentapäivää edeltäviä kolmea kasvatuserää varten toimitettujen untuvikkojen keskimääräinen lukumäärä.

Yhteen kasvatuserään katsotaan kuuluvaksi untuvikot, jotka on toimitettu tilalle viimeistään 10 päivän kuluessa samaan erään kuluvaista ensimmäisestä toimituksesta. Viljelijän

tulee lomakkeen 101C (Ilmoitus kotieläimistä vuonna 2000) liitteeksi laatia laskelma, josta ilmenee kolmen edellisen kasvatuserän osalta erikseen kuhunkin kasvatuserään kuuluvien toimitusten päivämäärät ja toimitettujen untuvikkojen määrä. Untuvikkotoimitajan antamat tositteet tulee liittää ilmoitukseen.

Epäselvissä tapauksissa maaseutuelinkeinoviranomaisen tulee pyytää lisäselvitystä esimerkiksi pidemmän ajanjakson untuvikkotoimituksista tai teurastettujen broilereiden määrästä.

2 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2000. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön kansallisia peltoalaperusteisia tukia ja kotieläintukia vuonna 2000 koskevan yleiskirjeen nro 35/00 luvun 6.6.1 4-kohta sekä luku 6.6.2 broileritilojen osalta.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 374

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta lisätoimenpiteistä mäntyankeroisen leviämisen estämiseksi tietyistä maista maahantuotavan havupuupakkausmateriaalin välityksellä**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa lisätoimenpiteistä mäntyankeroisen leviämisen estämiseksi tietyistä maista maahantuotavan havupuupakkausmateriaalin välityksellä	53/00	14.4.2000	31.5.2000

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puh. (09) 5765 111.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Tiina-Mari Martimo*